

Leylekian konuşuyor: Evet sayın Oran dedeleriniz Nazi idi

Avrupa Ermeni Federasyonu Başkanı Laurent Leylekian, işi Türkler için 'vampirleşme' kavramını kullanmaya kadar vardırıdı.

Dizi / 10/07/2009

Diasporanın şahin kanadının klasik sözcüsü Laurent Leylekian'ın bildirisi fazlasıyla ilginç ve temsiliydi. Leylekian konuştuğunda açıldı: 'Evet sayın Oran dedeleriniz Nazi idi.' Türkiye inkârcılığını yumuşatır, kendini düzeltiverir diye ödü kopuyor Leylekian'ın

Evet, benim Altunyan köyünde anlattıklarım aşağı yukarı böyleydi. Zamanım bittiği için, 1915 olaylarını 'soykırım' olarak anmanın diasporanın umduğu biçimde Türkiye'ye hukuksal ve cezai sorumluluk taşıyıp taşımayacağı meselesini de soru-cevaplara bıraktım.

Benim arkamdan sırayla diğerleri konuştular. Michel Marian her zamanki gibi sakin ve ölçülü, Yves Ternon ise ateşliydi. Dedi ki: "Nazi, Ermeni, Ruanda olayları. Üçü de kesin olarak jenositir. Bunlar arasında bir dereceleme yapmak değil, bunların jenosit olup olmadığını tespit etmek gerekir. Neden jenosit kelimesinden vazgeçecekmişiz?" Jacky Mamou tamamen konu dışı konuştu; ayağının tozuyla geldiği için geç katıldığı oturumda sadece Ruanda'dan bahsetti.

Avrupa Ermeni Federasyonu Başkanı Laurent Leylekian'ın bildirisi ise, nasıl söyleyeyim, 'fazlasıyla ilginç ve temsili' idi. Diasporanın şahin kanadının klasik sözcüsü. 24.05.09 tarihli Radikal İki'de yazmıştım. Atmosferi yansıtmak açısından burada da özetleyeceğim.

Konuşmasının özü şöyle:

Bazı Türkler var. Batı kalıplarını iyi bildikleri ve genelde de ulusalcılığı/devleti eleştirdikleri için liberal-sosyalist Avrupa'yı etkiliyorlar. Biz Ermeniler bunları Soykırım'ı bütün sonuçlarıyla tanıyan ve tanıtan kişiler sanıyoruz. Oysa bunların amacı makyaj yapıp Türk devletinin imajını düzeltmek ve Türk amaçlarına hizmet etmek. Onun içindir ki bu adamlar

Türk sistemi tarafından yüceltiliyorlar. Yöntemleri şöyle:

- 1) Avrupa Türkiye'yi eleştirince aşağılanmış gibi davranmak;
- 2) Tarih Komisyonu isteyerek tartışmanın çerçevesini daraltmak;
- 3) "Acıysa, hepimiz çektik!" diyerek ve şimdi de Soykırım yerine 'Büyük Felaket' kullanarak bizim acılarımızı hafif göstermek. Özür Kampanyası da aynen bu çizgide;
- 4) Aşırıların her iki yanda da bulunduğunu söyleyerek Türkleri aklamak;
- 5) Ermenileri tartışmadan dışlayıp, '1915 Olayları' dedikleri şeyin nasıl tartışılacağına kendileri karar vermek.

Bu son üç taktiğin derdi, bizim konumuzda bizim için karar vermek. Amaçları bir yandan bizi adaletten bir yandan da kelâmımızdan yoksun bırakmak. Bunlar, insanlık haysiyetine doğrudan saldırıdır.

'Evet sayın Oran, dedeleriniz Nazi idi!'

Leylekian konuştuğu açılıyor. Bundan sonrasını, üslubu tam görebilmeniz için Leylekian'ın ağzından vermem lazım: "Sayın Oran bu işin büyük uzmanı. Diasporanın Şahinleri'nden, ASALA'dan, 1917'de intikam için birkaç yüz kişi öldürmüş olan Komitacılar'dan bahsediyor sürekli. Sayın Oran, tekrar sizden alıntı yapmak zorundayım, 'Ermeniler için Soykırım 1915 demektir, Türkler içinse 1933-45 demektir. Bu, Türklere deden Nazi idi demek anlamına geliyor' dediniz. Evet sayın Oran, dedeleriniz Nazi idi; veya mütekabili. Kolay değil ama, kabul edin artık. Ne kadar geciktirirseniz o kadar acılı olacaktır."

Saha ve seyirci avantajı önemli bir şey tabii. Muşer şimdi eminim rahatsızdır ama Leylekian gittikçe ateşleniyor ve bizim gibilerle konuşmayı yasaklamaya kadar gidiyor:

"Bu insanlar işte böyle bir projenin bilinçli aletleridir. Bunlarla sürdürülecek her kontrolsüz diyalog meşruiyetimizi elimizden alacak, bizi felakete götürmüş olan hâkimiyet biçimini yeniden üretecektir. Bunlar, özünde, uğursuz girişimlerden ibarettir."

Ve şöyle bitiriyor: "Biz artık bu kişilerle diyaloga önkoşullar getirmeliyiz. Bir: Soykırım'ı tanıyacaktık. Öyle felaket, trajedi falan değil; tek kelimeyle Soykırım. İki: Soykırım'ı yapmış devletin halefi olarak Türkiye'nin siyasal, hukuksal ve manevi sorumluluğunu kabul edecekler. Bu arada, muhataplarımızı en berbatlar arasından seçmek zorunda olmadığımızı da bilelim".

"En berbatlar arasından" derken bendenizden bahsediyor. Diasporanın bu türü bendenizi hayret verici derecede önemsiyor, sağolsun. Hazret bizim ulusalcılardan mı tüyo aldı, nedir. Zavallı Muşer; fatura sonunda ona çıkmış oluyor çünkü o davet etti kırmızı mumla, bu en berbatlardan birini. (Leylekian konuşmasının tamamı için bkz.:www.france-armenie.net/spip.php?article391#forum587)

Aslında, Leylekian'ı anlamak kolay

O kadar insanı ürperten cinsten kin ve nefret dolu (ve maalesef tartışma âdâbı dışına rahatlıkla kayıveren) bir konuşma ki, o kadar olur. Radikal İki'de de yazdım: Bir an düşündüm, yahu ben bu adamı daha önce tanımış ve kavga etmiş olabilirim miyim, diye. Yok. İlk defa karşılaşıyoruz.

Sonradan farkına varıyorum: Leylekian kendi içinde tamamen tutarlı. Ben ve arkadaşlarımdan söz ederken "Sistem tarafından yüceltiliyorlar" demesi (bizimkiler, kulaklarınız çınlasın!). Bunu yaparken tam bir 'nefret söylemi' sergilemesi (özetlemediğim paragraflardan birinde Türkler için 'vampirleşme' tabirini kullanıyordu). Sakın bu adamlarla temasta bulunmayın sizi de aldatırlar, diye herkesi uyarması. Hepsi de fevkalade tutarlı.

Tutarlı, çünkü Türkiye şu andaki inkârcılığını yumuşatır, kendini düzeltir diye ödü kopuyor Leylekian'ın; şu andaki durum tam dışına göre. Bu tür Taşnakların tüm yakıtı bu inkârcılıktan gelmekte. Çünkü Türk devletinin bugüne kadar ürettiği (ve bize 'hain' diye bildiri yayınlamış emekli diplomatlarımızın hem ürettiği hem uyguladığı) inkâr politikamız

sayesinde taş gibi yerleşmiş 'soykırım' teriminin tekeli sona eriyor, alternatifler çıkıyor. Genel manzaranın siyah-beyaz değil gri olduğu anlaşılıyor.

Bütün bu gelişmeler panik yaratıcı. Çünkü, 1915'in devlet katliamı olduğunu tartışmaya yeltenecekse tabii ki saçma olur ama Tarih Komisyonu 1839'dan 1915'e kadar adım adım tırmanan merdiveni tespit edecek. Yahudi olayı ile Ermeni olayının farkları ortaya çıkacak. Bu arada Türkler de 1915'te atalarının ne korkunçluklar yaptıklarını görecekler. Leylekian bütün bunların farkında. Kendi gücünün, meselenin çözümüyle ters orantılı gittiğinin farkında. Taşnakların aşırılarının Türk inkârcılığına fevkalade ihtiyacı olduğunun farkında. Aynen ne gibi, bizdeki militaristlerin PKK'ya ihtiyacı olduğu gibi. Leylekian sermayeyi yitirmekte olduğunun, bugünkü Ağlama Duvarı vaziyetlerinin yarın tarih olacağına farkında. Durum aynen şu andaki gibi kalsın istiyor.

Ama bizdeki Leylekgiller hiçbir şeyin farkında değil. Ömürleri aynı lâklâkanın Türkçesiyle geçiyor. Okur-yazarları bize 'hain' diyor, yazması olan ama okuması olmayanları ise "Kendi hesabıma özür dilerim" demiş insanlardan "Bizim adımıza nasıl özür dilersin?" diye hesap soruyor.

Asıl hüznün şurada ki...

Ciddi biçimde hazin. Bir değil, en az üç açıdan hazin. Birincisi, bizim bu Leylekgillerin derin cehaleti hazin. İkincisi, intikam psikolojisiyle hareket etmek yüzünden bu söylediğimi "Vay! Laurent'in soyadında Leylek kelimesi var diye dalga geçiyor utanmadan!" diye anlayan Ermeni web sitelerinin vaziyeti hazin (ör. bkz.

http://www.armenews.com/article.php3?id_article=52709). Üçüncüsü, benim bu düzeydeki insanlarla aynı gezegende doğmuş oluşum hazin.

Bu üçüncü noktayı Yaşar Kemal çok güzel anlatır. Akçasaz'ın Ağaları üçlüsünden Demirciler Çarşısı Cinayeti'nde Derviş Bey, kendisi gibi bir Çukurova derebeyi olan Akyollu Mustafa Bey'in kardeşini öldürtmüştür. Kardeşi kalmadığı için, 'kural'lara göre Mustafa Bey kendisini öldürtecektir. Fakat, konağından çıkmayan Derviş Bey'i öldürtemeyen Mustafa Bey, yavaşmalarından birinin harmanını yaktırır. Feodal kodlara hiç sığmayan bir aşağılık davranış.

Bunun üzerine Derviş Bey şöyle der: "Aç kalacak değilsiniz Herkes zararını alacak. Ben buna yanmıyorum. Ben böyle bir rakibi hakketmedim. Buna yanıyorum". Bilmem anlatabildim mi. Ama şunu da söyleyeyim ki Ermeni sitelerinin aşırılıklarına da fazla kızmamak lazım. Onların maluliyeti, dünyanın en baştan çıkarıcı duygusu olan intikam hissiyle hareket ediyor olmalarından geliyor. Asıl ilginç, böyle bir hisle malul olmayanın da böyle anlayabilmesi. Nitekim, yeterince 'keskin' bulmadığı için Özür Diliyorum'u imzalamayı reddetmiş bir arkadaşım ertesi hafta yine Radikal İki'de yayınladığı yazıda aynı 'anlama'yı sergiledi. Onun maluliyetinin sebebi de 'keskin' olmayı bizatihi bir meziyet sayması idi...

YARIN: Ermeniler Müslüman öldürdü mü?